

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010019
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3814010019.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému P. V., pre zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na verejnom zasadnutí 12.novembra 2014 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo 14. februára 2014, sp.zn. 2T/4/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného P. V. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 14.februára 2014, sp.zn. 2T 4/2014 bol obžalovaný P. V. uznaný za vinného zo zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 07.03.2013 v Novákoch na Lesnej ulici číslo XXX poskytol na základe ústnej dohody dvom neznámym osobám pôžičku vo výške 2000 Eur, pričom od nich prijal ako zálohu osobné motorové vozidlo Škoda Octavia combi, 1,9 TDi r. v. 2007, šedomodrej farby, VIN: K ktoré bolo bez evidenčného čísla, bez technických dokladov, bez kľúčov a s vylomenou spínacou skrinkou a dňa 12.03.2013 bolo pri domovej prehliadke v objekte na Lesnej ulici číslo XXX v Z. predmetné vozidlo zaistené a bolo zistené, že neznámy páchatel' uvedené vozidlo odcudzil dňa 07.03.2013 v Rakúsku, pričom hodnota vozidla je vo výške 7500 Eur.

Za tento zločin bol odsúdený podľa § 231 ods.2 Tr.zák., § 51 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere tri roky s probačným dohľadom, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu dva roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému P. V. povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej pätnásťdňovej lehote obžalovaný P. V. odvolanie do všetkých jeho výrokov. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu i na verejnom zasadnutí krajského súdu poukázal na to, že 7.marca 2013 on iba pristúpil na návrh dvoch jemu neznámych mužov o zapožičanie 2.000 Eur s tým, že ako zálohu mu ponúkli osobné motorové vozidlo, ktoré aj sami dali do garáže a teda on v predmetnom vozidle ani nebol a ani nevedel, že má vylomenú spínaciu skrinku a keďže sám nemal záujem na tomto vozidle jazdiť, nežiadal od nich technický preukaz, ani kľúče od vozidla. Nemohol teda vedieť, že vozidlo je odcudzené, pretože o tom nebola zmienka. Považoval úplne za normálne, že za požičanie peňazí sa dáva zábezpeka, ktorej hodnota je vyššia ako výška samotnej pôžičky s tým, že ak sa požičaná suma nevráti, veriteľ má právo uspokojiť svoju pohľadávku odpredajom prijatej zálohy. Len vypočutím spomenutých dvoch mužov, ktoré od začiatku trestného stíhania navrhoval, by sa dala zistiť objektívna pravda a preukázať jeho obrana, že nemal

vedomosť o tom, že vozidlo je odcudzené. Vyšetrovanie bolo vykonané len povrchné, s cieľom skorého ukončenia trestného spisu a preto odôvodnenie uznania jeho viny len tým, že ako automechanik mohol mať vedomosť o tom, že vozidlo mohlo byť kradnuté je len domnienka a nemá v zákone žiadnu oporu. Z uvedených dôvodov, keďže nebolo preukázané, že skutok, z ktorého bol uznaný za vinného sa stal, žiadal zrušenie napadnutého rozsudku v plnom rozsahu a oslobodenie spod obžaloby.

Prokurátor krajskej prokuratorky navrhol na verejnom zasadnutí krajského súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na zákonný a správny rozsudok okresného súdu.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného P. V. proti napadnutému rozsudku nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 14.februára 2014 vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil okolnosti, za ktorých obžalovaný P. V. spáchal skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. náležite vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného i akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd na seba navzájom nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa. Podľa § 15 písm. b/ Tr. zák. je totiž trestný čin spáchaný úmyselne aj v tom prípade, ak páchatel vedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmnený. Ak teda obžalovaný vzhľadom na svoje vedomosti a skúsenosti vedel, že výsledok uvedený v zákone nevyhnutne spôsobí, treba z toho usudzovať, že s výsledkom bol uzrozmnený a teda ide o nepriamy úmysel. Otázka zavinenia je predmetom dokazovania rovnako ako záver o objektívnej stránke trestného činu, aj keď hodnotenie okolností o objektívnej stránke i o zavinení sa musí uskutočniť spoločne. Z povahy zavinenia ako vnútorného vzťahu páchatela k výsledku uvedenému v jednotlivých ustanoveniach všeobecnej časti Trestného zákona vyplýva, že zavinenie možno spravidla dokazovať len nepriamo, teda zisťovaním okolností, z ktorých sa podľa zásad správneho myslenia dá usudzovať, že je tu uvedený vzťah páchatela k výsledku jeho konania, (výnimku tvorí priznanie zavinenia samotným páchatelom). Obžalovaný P. V. bol zo spáchania žalovaného skutku okrem svojich výpovedí (napriek tomu, že od začiatku trestného stíhania zásadne popieral vedomosť o tom, že predmetné motorové vozidlo Škoda Octavia kombi bolo odcudzené, a že jeho prijatím do zálohy sa pre seba snažil získať väčší prospech) aj podľa názoru odvolacieho súdu usvedčený predovšetkým a práve samotnými skutkovými okolnosťami prípadu, keďže sám obžalovaný ako aktívny automechanik zaoberajúci sa nielen podľa výpisu zo živnostenského registra, ale aj reálne, údržbou motorových vozidiel, musel byť jednoznačne uzrozmnený s tým, že vozidlo, ktoré mu údajní úplne neznámi muži ako zálohu za požičaných 2.000 Eur odovzdali bez evidenčného čísla, bez akýchkoľvek technických dokladov a aj bez kľúčov od vozidla a navyiac s vylomenou spínacou skrinkou bolo odcudzené, ale tiež aj listinnými dôkazmi a z nich najmä zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 12.marca 2013 s príslušnou fotodokumentáciou, oznámením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu medzinárodnej policajnej spoluprácu, Národnej ústredne SIRENE zo dňa 19.marca 2013 vo veci osobného motorového vozidla výrobcu Škoda, sériového čísla vozidla TMBGS XXZXXXXXXXXX šedo striebornej farby, ktoré bolo odcudzené neznámym páchatelom 7.marca 2013 vo Viedni, v Rakúskej republike a odborným vyjadrením k hodnote predmetného vozidla, s ktorými korešpondovali aj ostatné vo veci vykonané listinné dôkazy, citované v odôvodnení napadnutého rozsudku, o vieryhodnosti a objektívnosti ktorých neboli zistené žiadne právne relevantné skutočnosti.

Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd a rovnako si v celom rozsahu osvojil tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery a keďže odvolacie námietky obžalovaného boli v podstate zhodné s jeho

obhajobnými prejavmi v štádiu konania pred súdom prvého stupňa a okresný súd sa s nimi vysporiadal už v odôvodnení napadnutého rozsudku, krajský súd preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní aj všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmi o treste a na ich podklade obžalovanému P. V. správne a v súlade so zákonom uložil podľa § 231 ods.2 Tr.zák. § 51 ods. 1, § 38 ods. 3 Tr. zák. a 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere tri roky s probačným dohľadom, výkon ktorého mu podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. podmienienečne odložil na skúšobnú dobu dva roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v určenej skúšobnej dobe a uloženia povinnosti podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu v zmysle § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák., pričom vo vzťahu k takto určenému trestu mal na zreteli zásady ukladania trestov tak, ako sú uvedené v § 34 Tr.zák. a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku i na osobu páchatela (správne pritom zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák.), jeho pomery a možnosť jeho nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného P. V. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.